

عنوان مقاله:

تفسیر فریقین از آیه 29 سوره الرحمان (كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ)

محل انتشار:

فصلنامه مشکوه، دوره 39، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

اکرم حسین زاده - دانشجوی دانشگاه مازندران - بابلسر دانشکده الهیات علوم قرآن و حدیث

زینب السادات حسینی - دانشیار دانشکده الهیات دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

صفات خداوند و ویژگی‌های آن، از مباحث مورد اختلاف میان متکلمان و حکیمان و مفسران است. از جمله آیاتی که در تفسیر آن میان فریقین اختلاف است، تفسیر آیه 29 سوره الرحمان است که بیان می‌دارد خداوند هر روز در شأنی است. آیه در مقام بیان قدرت خداوند و نقد دیدگاه یهود مبنی بر گذشتن امور در علم الهی و عدم حدوث موجودات جدید است. با توجه به اختلافاتی که در تفسیر آیه وجود دارد، پژوهش حاضر با روش توصیفی - تحلیلی ضمن بیان دیدگاه‌های مفسران، وجوه افتراق و اشتراک فریقین در تفسیر آیه را مورد مذاقه قرار داده است. برخی از اهل سنت حدوث موجودات جدید را نمی‌پذیرند، در حالی که شیعه با توجه به روایت امام علی(ع)، قائل به حدوث امور جدید است. معنای واژه «یوم»، فیض‌رسانی دائمی، شناخت اراده ازل خداوند و اراده فعلی وی، عدم زمان‌مندی حق تعالی، تفاوت لوح محفوظ و لوح محو واثبات، از نکات مهم تفسیری است که استمرار حدوث موجودات و فیض‌رسانی مستمر خداوند را که با آیه مطابقت دارد، ثابت می‌کند.

کلمات کلیدی:

شئون الهی، اراده ازل، فیض‌رسانی، هو فی شأن، تفسیر فریقین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1124125>

